

ŁUKASZ PRUS-NIEWIADOMSKI TANIEC BEZWARUNKOWY BEDINUNGSLOSER TANZ

Collegium Polonicum w Słubicach od 2012 roku gości u siebie powstającą z darowizn artystów kolekcję sztuki współczesnej. Darowanie prac do kolekcji staje się każdorazowo aktem opowiedzenia się za wolnością sztuki, ponieważ ta podjęta przez samych artystów inicjatywa umożliwić ma większą artystyczną niezależność.

Kolekcja próbuje przede wszystkim wzbudzić zainteresowanie szerokiej publiczności, niezależnie od wieku, wykształcenia i pochodzenia, a nie jedynie tej z kręgu klasycznych odbiorców sztuki. Ma ona zaoferować inny dostęp do sztuki, uwrażliwiać na wiele jej aspektów i wskazać różne sposoby pogłębienia debaty o niej. W trakcie planowanych warsztatów i analiz dzieł przekazywana będzie wiedza o sztuce.

Inicjatywą tą chcemy poza tym ułatwić mieszkańcom dwunarodowej przestrzeni miejskiej Frankfurtu nad Odrą i Słubic nowy kontakt ze sztuką. Niektóre z projektów artystycznych realizowanych w tej przestrzeni miejskiej od końca lat dwięćdziesiątych pozwalały na zakwestionowanie realnych granic, przynajmniej w obszarze kultury, jeszcze zanim zlikwidowano kontrole graniczne. Umożliwiły one również kreatywne przekraczanie mentalnych barier.

Stworzenie kolekcji sztuki współczesnej w tym regionie nie skupia się wyłącznie na kolekcjonowaniu dzieł wybranych artystek i artystów, którzy brali udział w dotychczas realizowanych projektach. Przy wsparciu Fundacji Collegium Polonicum prezentowane będą prace artystów, którzy w swej twórczości przekraczają granice i bariery, niestety istniejące także w dziedzinie sztuki. Powstająca kolekcja wzbogaca wraz z istniejącą już Słubfurcką Mediateką ofertę kulturalną regionu przygranicznego i obie rozwijać się będą jako swoiste archiwum przemian tego regionu.

Ł u k a s z   P r u s - N i e w i a d o m s k i

T a n i e c   b e z w a r u n k o w y

Aleksandra Hirszfeld

Poszukiwanie granic możliwości własnego ciała poprzez eksperymentalne działania performatywne to typowy dla Prus-Niewiadomskiego sposób uprawiania sztuki. Ciało samo w sobie, wraz z jego ułomnościami, potrzebami, zdolnościami i ograniczeniami staje się w jego pracach podstawowym narzędziem kreacji, ekspresji i artystycznego wyrazu. Prus-Niewiadomski eksploruje zarówno rzeczywistość zastaną, jak i rzeczywistość spreparowaną. W działaniach tych możemy odnaleźć inspiracje „kinem własnym” Józefa Robakowskiego, bowiem ich moc przekazu tkwi w poszukiwaniu krótkich, własnych narracji opartych na ekspresyjności cielesnego doświadczenia. Chodzi o to, by z pomocą medium video każdą wypowiedź uczynić własną, mocno zindywidualizowaną, nie pompatyczną i nie ogólnikową, a raczej zanurzoną w idei chwili. W „tańcu bezwarunkowym” osobista narracja Łukasza oparta jest na badaniu wytrzymałości ciała na mrozie. My, jako odbiorcy, obserwujemy wypowiedź na wpół roznegliżowanego ciała autora zbudowaną z kurczów, drgań i reakcji fizycznych na chłodne, zimowe powietrze. Prus-Niewiadomski wypowiada się tu ruchem i gestem quasi tanecznym.

Taniec bezwarunkowy (wideoperformans, 2012) Akcja do kamery. Autor stoi na mrozie bez koszulki. Mróz powoduje, że ciało zaczyna drżeć z zimna, dając mu impuls do tańca. Działaniu towarzyszy muzyka.

T a n i e c   b e z   w a r u n k o w y

Z Łukaszem Prusem-Niewiadomskim rozmawia Roland Schefferski

Roland Schefferski: Poznaliśmy się w Warszawie w 2009 roku kiedy byłeś jeszcze studentem Fotografii na Wydziale Operatorskim w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. Jak doszło do tego, że zostałeś autorem video-performance takich jak „Taniec bezwarunkowy” czy „Tresura”?

Łukasz Prus-Niewiadomski: Tak, poznaliśmy się w 2009 roku w Warszawie podczas Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Publicznej Passengers. Duży wpływ na to, że zacząłem działać w obszarze video-performance miała pracownia multimediów prowadzona przez prof. Józefa Robakowskiego w Łódzkiej Szkole Filmowej. Tam zetknąłem się z dokonaniem m.in. Warsztatu Formy Filmowej. W 2008 roku powołaliśmy koło naukowe Videopunkt, które skupiało studentów tworzących realizacje wideo. Videopunkt będący Warsztatem Nowych Mediów czerpał z podbudowy merytorycznej jaką zapewniała Szkoła, w tym jej ważnych dokonań w zakresie filmu eksperymentalnego lat 70-tych, mam tu na myśli wspomniany Warsztat Formy Filmowej. Już od początku mojej działalności interesowało mnie ciało, autoportret, różnego rodzaju relacje, interakcje. Video-performance stał się dla mnie najlepszą formą wypowiedzi. W moich pracach fotograficznych, zdjęcia są wynikiem działań, które są równie ważne co efekt końcowy.

Doświadczenia, które zebrałeś w trakcie tych działań przyczyniły się zatem do twojego artystycznego rozwoju, a równie ważny jak ich wynik był sam proces.

Moje video-performance'y są zapisem moich akcji do kamerowych. Stąd proces powstawania każdego projektu jest jego integralną częścią. W moich projektach fotograficznych proces powstawania zdjęć jest również pewnego rodzaju akcją, performancem. W cyklu czarno-białych autoportretów pt.: „Znaki Ciała” finalne zdjęcie to zapis mojego procesu twórczego. To znaczy malarskiego ruchu, który nagina ciało do kształtów. Ciało przechodzi w obiekt, a obiekt przemienia się w kształty i symbole.

Ale jak zauważyłem, nie tylko ciało samo w sobie odgrywa istotną rolę w twojej twórczości.

W części moich prac ważnym aspektem jest natura. W pracy video pod tytułem: „Kap” staram się zdubbingować dźwięk padających kropel. Z kolei w „Tańcu bezwarunkowym” wystawiam swoje ciało na działanie mrozu. Natomiast w cyklu fotografii pod tytułem: „Ożywianie Martwej Natury” inscenizuję akwaria z spreparowanymi żyłkami, liśćmi itp., nawiązuję w nim do ludzkiej potrzeby podtrzymywania kontaktu z naturą. Z jednej strony natura nas fascynuje, z drugiej przeraża. Chcemy ją opanować, udomowić i zamknąć w bezpiecznej dla nas formie.

Eksperymentujesz również przy ekspozycji twoich prac.

Istotnym elementem w mojej twórczości jest fakt, że w zależności od miejsca lub galerii, w której pokazuję swoje prace, są one prezentowane w inny sposób. Powoduje to, że poszczególne projekty za każdym razem mogą inaczej oddziaływać na odbiorcę.

Sądzę, że dla publiczności zwiedzającej powstającą w Collegium Polonicum Kolekcję Sztuki Współczesnej ciekawym byłoby dowiedzieć się czegoś więcej o twoim „Tańcu bezwarunkowym”, który jest jedną z pierwszych prac wybranych do tej kolekcji. Opowiedz coś o niej. Jak ona powstała, co zainspirowało ciebie do jej stworzenia?

Praca „Taniec bezwarunkowy” wchodzi w skład dużego projektu pod tytułem: „Interakcje”, który realizuję od 2008 roku. Praca powstała w 2012 roku w górach w Piwnicznej. Już od dłuższego czasu nosiłem się z zamiarem nakręcenia tego video-performance, czekałem jedynie na odpowiednią pogodę. Kiedy była zima, temperatura była minusowa, wybrałem się w góry. Pierwszym krokiem było znalezienie odpowiedniego miejsca oraz kadru. Następnie ubrany jedynie w krótkie spodenki, chwilę spacerowałem żeby wychłodzić ciało na tyle, aby zaczęło drżeć z zimna. Impulsem do „tańca” był mróz, natura. Kolejnym etapem był wybór muzyki. Poprosiłem za-przyjaźnionego DJ-ja, żeby stworzył muzykę. Zależało mi przede wszystkim na tym, aby była dynamiczna, energetyczna.

Zaintrygowała mnie przewrotność środków wyrazu użytych przez ciebie do realizacji „Tańca bezwarunkowego”. Dynamiczną muzyką techno wywołujesz pewne oczekiwania, które nie zaspakajasz w przewidywalny sposób, lecz kontrastujesz je z minimalistycznymi, a jednak odznaczającymi się siłą wyrazu ruchami ciała. Zainteresowany jesteś ekstremalnymi sytuacjami, w jakich może ono się znaleźć ?

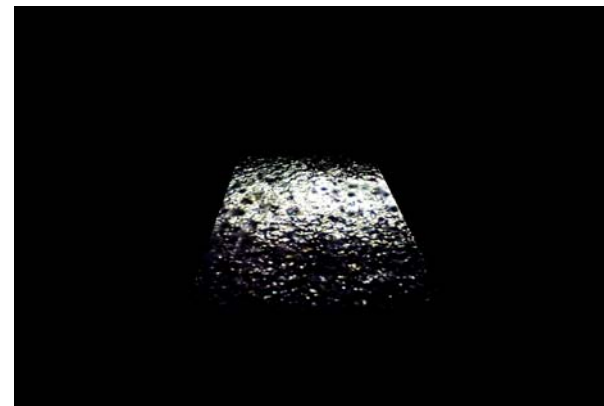
Tak. Jak już wspominałem praca „Taniec bezwarunkowy” wchodzi w skład projektu „Interakcje”. W niektórych pracach wystawiam siebie, swoje ciało na różne próby. Prezentuję swoje ciało w sytuacjach ekstremalnego ograniczenia. Np. w video-performance pt. „Tresura” punktem wyjścia jest tzw. obroża antyszczekowa, którą zakłada się psom. W momencie, gdy pies szczeka razi go prąd, ma to na celu oduczenie go szczekania. W tej pracy mam na szyi właśnie taką obrożę, mój krzyk sprawia, że razi mnie prąd. Poniekąd chciałem się odnieść do kondycji człowieka pozostającego w ciągłej zależności od czegoś lub kogoś, jednostki którą ograniczają narzucone przez społeczeństwo modele zachowań, reguły postępowania.

To ciekawe, że zajmujesz się w pracy artystycznej relacjami zachodzącymi między jednostką a społeczeństwem. Wzrastałeś już w Polsce po upadku PRL-u, a więc twoje krytyczne nastawienie raczej nie dotyczy ograniczeń starego systemu. Zapewne również w obecnym – jak zresztą w każdym systemie – istnieją modele zachowań, reguły postępowania ograniczające jednostkę. Przypuszczam więc, że masz na myśli nie tylko tego typu ograniczenia.

Mimo wszystko nie chciałbym sprowadzać odbioru „Tresury” tylko i wyłącznie do kwestii ograniczeń systemowych. Kwestia ograniczeń jest jedną z możliwych interpretacji. Nie chciałbym jednak ostatecznie narzucać odbiorcy kierunku w jakim ma odczytywać daną pracę. Wydaje mi się to interesujące, że poszczególne osoby widząc moje projekty, interpretują je na swój własny sposób. Ciekawe jest również to, że budzą w nich przy tym, czasem skrajne emocje.

W Kolekcji Collegium Polonicum zebrane mają być nie tylko dzieła artystek i artystów, którzy brali udział w projektach zrealizowanych dotychczas w binacionalnej przestrzeni miejskiej Frankfurtu nad Odrą i Ślubic. Zapraszani będą również artyści, którzy w swej twórczości podobnie jak ty próbują przekraczać granice i bariery, niestety istniejące także w dziedzinie sztuki. Czy sądzisz, że przekraczanie granic i barier ma znaczenie w sztuce?

Sądzę, że tak. Sztuka daje przestrzeń do działania, eksperymentowania, a co za tym idzie do przełamywania barier oraz granic. Przede wszystkim jednak, sztuka powinna pobudzać do myślenia.

Ł u k a s z   P r u s - N i e w i a d o m s k i

B e d i n u n g s l o s e r   T a n z

Aleksandra Hirszfeld

Die Auslotung der Grenzen der Möglichkeiten des eigenen Körpers durch experimentelle Performanceaktionen ist eine für Prus-Niewiadomski typische Art der Kunstaübung. Der Körper an sich mit seiner Gebrechlichkeit, seinen Bedürfnissen, Fertigkeiten und Begrenztheiten wird in seinen Arbeiten zum wesentlichen Instrument des Schöpferischen, des künstlerischen Ausdrucks. Prus-Niewiadomski erkundet sowohl die bestehende Wirklichkeit als auch die verfälschte. In diesen Aktionen erkennen wir die Inspiration durch das „Eigene Kino“ von Józef Robakowski, denn die Kraft ihrer Botschaft steckt in der Suche kurzer, eigener Geschichten, die sich auf die Expressivität körperlicher Erfahrung stützen. Es geht darum, mithilfe des Mediums Video jede Äußerung zu seiner eigenen, individualisierten zu machen, keiner pompösen und vagen, sondern eher einer, die in der Idee des Augenblicks versinkt. In „Bedingungsloser Tanz“ beruht die persönliche Geschichte von Łukasz auf der Erforschung der Ausdauer des Körpers im Frost. Wir, die Rezipienten, beobachten die Äußerungen des halb entblößten Körpers des Autors in Form physischer Reaktionen auf die kalte Winterluft wie Krämpfe und Zittern. Prus-Niewiadomski äußert sich durch Quasi-Tanzbewegungen und -gesten.

Bedingungsloser Tanz (Videoperformance, 2012) Aktion für die Kamera. Der Autor steht ohne Hemd in frostiger Kälte. Der Frost bringt den Körper zum zittern und gibt ihm den Impuls zum Tanz. Die Aktion wird von Musik begleitet.

B e d i n g u n g s l o s e r   T a n z

Roland Schefferski spricht mit Łukasz Prus-Niewiadomski

Roland Schefferski: Wir haben uns 2009 in Warschau kennengelernt, als du noch Fotografie im Fachbereich Kamera der Staatlichen Hochschule für Film, Fernsehen und Theater in Lodz studiert hast. Wie kam es, dass du Autor von Videoperformances wie „Bedingungsloser Tanz“ oder „Dressur“ wurdest?

Łukasz Prus-Niewiadomski: Ja, wir haben uns 2009 in Warschau beim Internationalen Festival für Öffentliche Kunst „Passengers“ kennengelernt. Die Multimediawerkstatt von Prof. Józef Robakowski an der Lodzer Filmschule hatte großen Anteil daran, dass ich anfang, mich im mit Videoperformance zu beschäftigen. Dort kam ich u.a. mit den Arbeiten der legendären Film-Form-Werkstatt in Berührung. 2008 riefen wir den Forschungskreis „Videopunkt“ für videointeressierte Studenten ins Leben. Videopunkt als Werkstatt für Neue Medien profitierte vom dem fachlichen Kapital der Schule, insbesondere von deren wichtigen Errungenschaften im Bereich des experimentellen Films der 70er Jahre, ich denke dabei an die erwähnte Film-Form-Werkstatt. Von Beginn an meiner Beschäftigung interessierten mich Körper, Selbstporträt, Beziehungen verschiedenster Art und Interaktionen. Die Videoperformance wurde für mich zur besten Ausdrucksform. In meinen Fotoarbeiten sind die Aufnahmen das Ergebnis von Aktivitäten, die genauso wichtig sind wie das Endprodukt.

Die Erfahrungen, die du bei diesen Aktivitäten gesammelt hast, trugen also zu deiner künstlerischen Entwicklung bei, und genauso wichtig wie ihr Ergebnis war für dich der Prozess selbst.

Mit meinen Videoperformances halte ich meine Aktionen mit der Kamera fest. Daher ist der Entstehungsprozess eines jeden Projektes dessen integraler Bestandteil. Auch in meinen Fotoprojekten ist der Entstehungsprozess der Aufnahmen eine Art Aktion, eine Performance. Im Schwarz-Weiß-Selbstporträt-Zyklus „Körperzeichen“ ist das letztendliche Foto eine Aufzeichnung meines Schaffensprozesses, das heißt, der Malbewegung, die den Körper in Gestalten fesselt. Der Körper geht in ein Objekt über und das Objekt verwandelt sich in Gestalten und Symbole.

Aber, wie ich bemerkt habe, spielt nicht nur der Körper als solcher eine wichtige Rolle in deinem Schaffen.

In Teilen meiner Arbeiten ist die Natur ein wichtiger Aspekt. In der Videoarbeit „Kap“ bemühe ich mich, den Klang fallender Tropfen zu synchronisieren. In „Bedingungsloser Tanz“ wiederum setze ich meinem Körper der Einwirkung des Frostes aus. Im Fotozyklus „Belebung des Stillebens“ hingegen inszeniere ich Aquarien mit präparierten Lebewesen, Blättern usw. und beziehe mich damit auf das menschliche Bedürfnis, den Kontakt zur Natur aufrecht zu erhalten. Einerseits fasziniert uns die Natur, andererseits erschreckt sie uns. Wir möchten sie beherrschen, domestizieren und in einer für uns ungefährlichen Form einschließen.

Du experimentierst auch bei der Exposition deiner Arbeiten.

Ein wesentliches Element meines Schaffens besteht darin, dass die Arbeiten je nach Ort oder Galerie, in der sie gezeigt werden, anders präsentiert werden. Das hat zur Folge, dass bestimmte Projekte jedes Mal anders auf die Rezipienten wirken können.

Ich denke, dass es für die Besucher der im Collegium Polonicum entstehenden Sammlung Zeitgenössischer Kunst interessant sein könnte, etwas mehr über deinen „Bedingungslosen Tanz“ zu erfahren, der eine der ersten für die Sammlung ausgewählten Arbeiten sein wird. Erzähl etwas darüber, wie sie entstand und was dich zu dieser Arbeit angeregt hat.

Die Arbeit „Bedingungsloser Tanz“ gehört zu einem großen Projekt mit dem Titel „Interaktionen“, das ich seit 2008 verwirkliche. Die Arbeit entstand 2012 in Piwniczna in den Bergen. Ich trug mich schon seit längerer Zeit mit der Absicht, diese Videoperformance zu drehen und habe nur noch auf das richtige Wetter gewartet. Als Winter war und Minusgrade, machte ich mich in die Berge auf. Der erste Schritt bestand darin, einen passenden Ort bzw. Rahmen zu finden. Als Nächstes machte ich, nur in kurzen Hosen, einen kurzen Spaziergang, um den Körper so weit abzukühlen, bis er vor Kälte zu zittern begann. Der Impuls für den „Tanz“ war der Frost, die Natur. In einer nächsten Phase musste ich eine Musik aussuchen. Ich bat einen befreundeten DJ, Musik zu machen. Mir kam es hauptsächlich darauf an, dass sie dynamisch und voller Energie war.

Mich hat die Gerissenheit der Ausdrucksmittel fasziniert, die du für die Umsetzung von „Bedingungsloser Tanz“ verwendet hast. Durch die dynamische Technomusik weckst du bestimmte Erwartungen, die du nicht auf übliche Weise erfüllst, sondern mit minimalistischen und dennoch in ihrem Ausdruck sehr starken Körperbewegungen kontrastierst. Interessierst du dich für Extremsituationen, in denen sich der Körper wiederfinden kann?

Ja. Wie ich schon erwähnte, gehört die Arbeit „Bedingungsloser Tanz“ zum Projekt „Interaktionen“. In einigen Arbeiten habe ich mich selbst und meinen Körper verschiedenen Tests ausgesetzt. Ich präsentiere meinen Körper in extremen Grenzsituationen. Z.B. ist ein elektrisches Erziehungshalsband für Hunde Ausgangspunkt der Videoperformance „Dressur“. Sobald der Hund bellt, bekommt er einen elektrischen Schlag, wodurch er sich das Bellen abgewöhnen soll. In dieser Arbeit habe ich ein eigenes solches Halsband um und mein Schrei verursacht, dass mir elektrische Schläge versetzt werden. Ich wollte gewissermaßen auf die Konditionierung des Menschen hinweisen, der ständig von etwas oder jemandem abhängig ist, der Konditionierung des Individuums, das von gesellschaftlich auferlegten Verhaltensmustern und -regeln eingeschränkt wird.

Interessant, dass du dich in deiner künstlerischen Arbeit mit den Beziehungen zwischen Individuum und Gesellschaft beschäftigst. Du bist schon nach dem Fall der Volksrepublik in Polen aufgewachsen, d.h. deine kritische Einstellung bezieht sich eher nicht auf die Einschränkungen durch das alte System. Sicher gibt es auch im gegenwärtigen, wie übrigens in jedem System, Verhaltensmodelle und -regeln, die das Individuum einschränken. Ich vermute, dass du nicht nur diese Art von Einschränkung im Sinn hast. Trotz alledem möchte ich die Rezeption von „Dressur“ nicht ausschließlich auf die Frage der Systemeinschränkungen reduzieren. Die Frage der Beschränkung ist eine der möglichen Interpretationen. Ich möchte aber nicht endgültig den Rezipienten die Richtung aufdrängen, wie er die jeweilige Arbeit zu interpretieren hat. Für mich ist es interessant, dass einzelne Personen meine Projekte auf ihre eigene Art sehen und interpretieren. Spannend ist auch, dass sie mitunter extreme Emotionen in ihnen hervorrufen.

In die Sammlung des Collegium Polonicum sollen nicht nur Werke von Künstlerinnen und Künstlern aufgenommen werden, die bisher im binationalen Raum Frankfurt/Oder – Stubice an Projekten teilgenommen haben. Es werden auch Künstler geladen, die in ihren Arbeiten ähnlich wie du versuchen, Grenzen und Barrieren zu überwinden, die leider auch in der Kunst existieren. Glaubst du, dass die Überwindung von Grenzen und Barrieren in der Kunst von Bedeutung ist?

Ich denke schon. Die Kunst bietet Raum für Aktivitäten, Experimente, und damit auch für das Durchbrechen von Barrieren und Grenzen. Vor allem aber sollte Kunst zum Denken anregen.

Nota biograficzna

Łukasz Prus-Niewiadomski (urodzony 1985, Oran, Algieria) – polski artysta intermedialny, twórca instalacji, filmów, fotograf i performer. Absolwent Wyższej Szkoły Filmowej Telewizyjnej i Teatralnej im. L. Schillera w Łodzi. Pracuje z fotografią i wideo. Uczestniczył w wielu międzynarodowych projektach artystycznych, m. in. polsko-norweskim „Shaping Time” organizowanym przez PWSFTviT w Łodzi oraz Flaggfabrikken – Centrum Sztuki Współczesnej i Fotografii w Bergen, jak też „Hit the Ground” we współpracy z grupą szwajcarskich artystów z Relax Studio. Brał udział w 15 Biennale Sztuki Mediów WRO 2013 Pioneering Values we Wrocławiu oraz w Kontekstach – Festiwalu Sztuki Efemerycznej w Sokołowsku. Swoje prace pokazywał m. in. Bunkrze Sztuki w Krakowie, w Muzeum Sztuki Współczesnej we Wrocławiu, w Galerii Entropia we Wrocławiu, w Ośrodku Propagandy Sztuki w Łodzi, w Galerii Wymiany w Łodzi, w Brotfabrik w Berlinie, w Galerii Studio w Warszawie, w KinoLabie w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, w Galerii EL w Elblągu, na festiwalu Camerimage w Łodzi, na festiwalu „Dwa Brzegi” n. Wisłą. Obecnie mieszka i pracuje w Polsce.

Łukasz Prus-Niewiadomski (geboren 1985 in Oran, Algerien) – polnischer Intermedia-Künstler, Autor von Installationen, Film, Fotograf und Performer. Studierte an der Hochschule für Film, Fernsehen und Theater „L. Schiller“ in Lodz. Arbeitet im Bereich Fotografie und Video. Teilnehmer zahlreicher internationaler Kunstprojekte, u.a. des von der Hochschule für Film, Fernsehen und Theater organisierten polnisch-norwegischen “Shaping Time” sowie „Flaggfabrikken“ des Zentrums für zeitgenössische Kunst und Fotografie in Bergen, wie auch “Hit the Ground” in Zusammenarbeit mit der Schweizer Künstlergruppe des Studios „Relax“. Er nahm an der 15. Medienkunst-Biennale WRO 2013 „Pioneering Values“ in Breslau sowie an „Kontexte“, dem „Internationalen Festival für Ephemere Kunst“ in Sokołowsko teil. Seine Arbeiten zeigte er u.a. im Kunstbunker in Krakau, im Museum für zeitgenössische Kunst in Breslau, in der Galerie „Entropia“ in Breslau, im „Kunstpropaganda-Zentrum“ in Lodz, in der Galerie „Wymiany“ in Lodz, in der „Brotfabrik“ in Berlin, in der Galerie „Studio“ in Warschau, im Kino Lab des Zentrums für zeitgenössische Kunst im Schloss Ujazdowski, in der Galerie „EL“ in Elbing, auf dem Festival Camerimage in Lodz sowie auf dem Festival “Zwei Ufer” an der Weichsel. Zurzeit lebt und arbeitet er in Polen.

Katalog stałej ekspozycji Łukasza Prus-Niewiadomskiego z Kolekcji Sztuki Współczesnej w Collegium Polonicum
Katalog zur Dauerausstellung von Łukasz Prus-Niewiadomski aus der Samlung der zeitgenössischen Kunst im Collegium Polonicum

Właściciel kolekcji / Eigentümer der Sammlung: Fundacja na rzecz Collegium Polonicum / Stiftung für das Collegium Polonicum
Autorzy / Autoren: Aleksandra Hirszfeld, Roland Schefferski
Tłumaczenia z języka polskiego / Übersetzungen aus dem Polnischen: Klaus Pocher
Skład / Satz: Piktogram Polska
Fotografie: Łukasz Prus-Niewiadomski
Copyright: wydawca i autorzy/ Herausgeber und Autoren
Druk/Druck:
ISBN: umieścić jak już bedziemy na końcu – musze wydawac numery ISBN po kolei dla każdej z publikacji

NOWA AMERIKA

Wydawca / Herausgeber: Stubfurt e.V.
W ramach / Im Rahmen von: NOWA AMERIKA UNIwersytät, www.nowa-amerika.net

Sponsorzy / Förderer:

Projekt współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Współpracy Transgranicznej Polska (Województwo Lubuskie) – Brandenburgia 2007-2013, Fundusz Małych Projektów i Projekty Sieciowe Euroregionu Pro Europa Viadrina oraz z budżetu państwa

Das Projekt wird aus Mitteln des Europäischen Fonds für Regionale Entwicklung im Rahmen des Operationellen Programms der grenzübergreifenden Zusammenarbeit Polen (Wojewodschaft Lubuskie)–Brandenburg 2007-2013, Small Project Fund und Netzwerkprojektefonds der Euroregion Pro Europa Viadrina, kofinanziert.

Pokonywać granice poprzez wspólne inwestowanie w przyszłość
Grenzen überwinden durch gemeinsame Investition in die Zukunft

Das Projekt NOWA AMERIKA wird durch den Fond Neue Länder der Kulturstiftung des Bundes gefördert.

Projekt NOWA AMERIKA jest wspierany finansowo przez Federalną Fundację Kultury

Das Collegium Polonicum in Stübice beherbergt seit 2012 eine durch Schenkungen von Künstlern entstehende Sammlung zeitgenössischer Kunst. Die jeweilige Schenkung gerät so zu einem Bekenntnisakt für die Freiheit der Kunst. Diese von Künstlern selbst ergriffene Initiative soll für mehr Unabhängigkeit sorgen.

Die Sammlung versucht, über die Grenzen des typischen Kunstpublikums hinaus Aufmerksamkeit zu erregen. Sie ist bestimmt für ein breites Publikum, unabhängig von Alter, Bildung und gesellschaftlicher Stellung. Sie soll einen anderen Zugang zur Kunst bieten, für möglichst viele Aspekte der Kunst sensibilisieren und unterschiedliche Wege einer vertieften Auseinandersetzung mit ihr aufzeigen. In geplanten Workshops und Werkbe-trachtungen wird Wissen zur Kunst vermittelt.

Mit dieser Initiative möchten wir außerdem eine neue Beziehung der Bewohner des binationalen Stadtraumes Frankfurt an der Oder und Stübice zur Kunst ermöglichen. Manche der seit Ende 90er Jahre in diesem Stadtraum realisierten Kunstprojekte erlaubten zumindest im Kulturbereich eine Infragestellung der realen Grenzen, noch bevor die Grenzkontrollen abgeschafft wurden. Sie begünstigten auch, die mentalen Barrieren kreativ zu überschreiten.

Die Gründung einer Sammlung zeitgenössischer Kunst in dieser Region verfolgt das Ziel, nicht nur Arbeiten ausgewählter Künstlerinnen und Künstler zu sammeln, die an den bisher realisierten Projekten teilgenommen haben. Mit Unterstützung der Stiftung des Collegium Polonicum werden Arbeiten von Künstlern gezeigt, die mit ihrem künstlerischen Schaffen Grenzen und Barrieren überschreiten, wie es sie leider auch im Bereich der Kunst gibt. Die entstehende Sammlung bereichert zusammen mit der bereits bestehenden Stübfurter Mediathek das kulturelle Angebot der Grenzregion und beide zusammen werden sich zu einer Art Archiv des Wandels in dieser Region entwickeln.

KOLEKCJA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ COLLEGIUM POLONICUM SAMMLUNG DER ZEITGENÖSSISCHEN KUNST